

## Arrest

nr. 177 985 van 21 november 2016  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016, datum waarop de zaak uitgesteld wordt naar de terechtzitting van 9 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn, afkomstig uit Mamozai, nabij Kirman, Kurram Agency, Pakistan. U zou daar altijd blijven wonen tot op het moment van uw vertrek. Het gebied waar u woonde zou sedert 2007 geteisterd worden door oorlog. Zo werden uw winkel verwoest door een brand en in de zesde maand van 2008 verloor u uw broer toen het konvooi waarin hij chauffeur was, werd aangevallen. De organisaties die in uw regio actief waren hadden mensen nodig om te strijden tegen de Taliban en/of Daesh. Ook u werd benaderd door de organisatie Federation. U wou hen niet helpen, maar werd gedwongen om hen te steunen. Omdat u taxichauffeur was, moest u verschillende goederen brengen en vervoerde u ook gewonden. U zou de organisatie helpen tot 2011.*

*In uw dorp, woonden twee soennitische families met wie uw familie een goede relatie onderhield. Door het conflict moesten die families echter het dorp verlaten en trokken ze naar Sada. M. I., een lid van de familie, kwam u in de vijfde of de zesde maand van 2014 bezoeken en vertelde dat men u zou targetten omdat u de organisatie had geholpen. Eind 2014 werd u ook nog telefonisch bedreigd door de Taliban. U geloofde echter niet dat u een doelwit zou zijn, maar verliet op aanraden van uw familie toch het land. Omdat u het land hebt verlaten vreest u nu ook door uw eigen organisatie te worden gevisieerd. U vertrok op 8 mei 2015 uit Pakistan en reisde via Afghanistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 10 juli 2015 aankwam en twee dagen later asiel aanvraagde.*

*Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw bloedgroepkaart, uw geboortecertificaat, een huwelijksakte (Nikah), een police clearance certificate en de enveloppes waarmee de documenten werden verstuurd. U bracht ook kopieën mee van de volgende documenten: de identiteitskaart van uw broer en vader.*

*Na afloop van het gehoor bracht u nog een USB-stick mee met daarop 19 foto's en twee video's.*

## **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld te worden dat u niet de waarheid vertelt over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf in Mamozai, Kirman, Kurram Agency te Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*Het CGVS betwist niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Kurram Agency, noch dat u daar geboren en getogen bent. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, tot 8 mei 2015 onafgebroken in Mamozai, Kirmani verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u uw geboorteregio reeds langer verlaten heeft dan u beweert.*

*In casu werd vooreerst vastgesteld dat u geen enkel document voorlegde dat u recent zelf zou verkregen hebben die uw verblijf in de regio de voorbije jaren zou kunnen staven. Zo legde u ter staving van uw identiteit dan wel een originele identiteitskaart voor en zou u die zelf hebben verkregen (Gehoorverslag CGVS, d.d. 28 april 2016, p. 17). Deze kaart werd echter uitgegeven in 2001 en zegt bijgevolg niets over uw verblijf in de afgelopen jaren. Ook voor het door u voorgelegde rijbewijs geldt dezelfde redenering. Ook deze kaart werd reeds verkregen in 2011 en zegt bijgevolg niets over uw verblijf doorheen de afgelopen jaren. Wat meer is, de identiteitskaart die u voorlegde ter staving van uw identiteit, is niet langer geldig sinds 31 oktober 2013 (zie groene map). Toen u hier op gewezen werd, verklaarde u dat het niet nodig was om uw identiteitskaart te vernieuwen, omdat u geen plannen had en*

niet naar andere steden zou gaan (CGVS, p. 17). Los van het feit dat u bijgevolg ook geen enkel geldige Pakistaans identiteitsbewijs voorlegde, is uw bewering dat het niet nodig was uw identiteitskaart te vernieuwen weinig geloofwaardig. Zo blijkt uit toegevoegde en objectieve informatie dat zo goed als alle Pakistanen intussen over een identiteitskaart beschikken. Ze is vereist voor het verkrijgen van een paspoort, rijbewijs, bij registratie voor de verkiezingen, voor elektriciteit- en telefoonaansluiting, voor het beheer van een bankrekening, voor toegang tot hoger onderwijs, om officieel te werken en vastgoed te verwerven. Dat u dus nog ettelijke jaren in Pakistan zou hebben gewoond hebben zonder geldige identiteitskaart is dan ook weinig aannemelijk. Dat uw vader en broer dan weer wél nog over geldige identiteitskaarten zouden beschikken is in dit licht opvallend. Bovendien blijkt uit andere toegevoegde informatie dat het National Database and Registration Authority (NADRA)-kantoor te Parachinar, dat verantwoordelijk is voor de uitgifte van dergelijke identiteitskaarten, in de periode 1 januari 2014 tot 1 april 2016 (en dus toen u beweerde daar te verblijven) gewoon open was tijdens de kantooruren. Niets stond u bijgevolg in de weg om uw identiteitskaart te vernieuwen. Dat u dit naliet te doen, doet bijgevolg vermoeden dat u zich evenwel op het moment van het verlopen van uw identiteitskaart niet meer in de regio bevond.

Ook de andere door u voorgelegde documenten sterken dit vermoeden. Zo legde u ter staving van uw relaas ook nog een originele bloedgroepkaart, een originele geboorteakte, een originele huwelijksakte en een originele police clearance voor (CGVS, p. 19-22). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie blijkt dat alle documenten eenvoudig, het zij via corruptie kunnen nagemaakt of verkregen worden. Belangrijker is echter dat u van al deze documenten verklaarde dat deze door uw broer werden verkregen in Pakistan (CGVS, p. 19, 20, 21, 22). Niet alleen geeft de bewering dat uw broer deze na uw vertrek ging aanvragen dergelijke documenten een dusdanig gesolliciteerd karakter, het is bovendien bijzonder opmerkelijk dat u zelf niet over dergelijke documenten of andere documenten zou beschikken in Pakistan, die u in die periode in die regio zouden plaatsen. Zo bracht u zelf geen enkel document mee vanuit Pakistan (CGVS, p. 16), noch had u zelf dergelijke documenten toen u zelf in Pakistan woonde (CGVS, p. 20). Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat u ook een huwelijksakte voorlegde. Vooreerst had u geen idee wat op het document geschreven stond (CGVS, p. 21), u verklaarde bovendien nogal vaag dat de Nikah-ceremonie had plaatsgevonden in 2012 of wellicht 2013 (CGVS, p. 21). Echter, op het document staat te lezen dat de Nikah u werd voorgelezen in 2014. Hierop gewezen, gaf u nu plots aan dat de Nikah-ceremonie eigenlijk nooit had plaatsgevonden en dat de ouderen van het dorp dit samen met uw familie hadden geregeld nadat u reeds uit Pakistan was vertrokken (CGVS, p. 21), hetgeen opnieuw het gesolliciteerd karakter van de door u voorgelegde documenten verder benadrukt, maar ook de authenticiteit ervan ernstig aantast. Hoe dan ook, de vaststelling dat alle documenten enerzijds werden aangevraagd door uw broer en anderzijds allen in het afgelopen jaar, nadat u reeds in België was, sterkt verder het vermoeden dat u de regio al enige tijd heeft verlaten. Toen u bovendien gevraagd werd of u foto's had die uw verblijf in de afgelopen jaren in de regio zouden kunnen staven, toonde u vooreerst enkele foto's tijdens het gehoor, maar waarop onmogelijk kon worden uitgemaakt waar en wanneer deze foto's werden genomen. Na afloop bracht u ook nog een USBstick met daarop die en nog enkele foto's en video's. Het CGVS heeft echter op geen enkele manier enig zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's of video werden genomen. Bijgevolg voegen zij ook niets wezenlijks toe aan uw asielrelaas.

Tot slot moet ook worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw documenten werden verzonden door uw broer uit Parachinar (CGVS, p. 16). Uit de enveloppe die u voorlegde blijkt echter dat de documenten werden verzonden vanuit Peshawar (zie groene map). Toen u hierop gewezen werd verklaarde u dat het misschien vanuit het kantoor in Peshawar kwam (CGVS, p. 17). Het sterkt echter het vermoeden dat u en eventueel ook uw familie de regio al even hebben verlaten.

Ten tweede was uw kennis over de regio eerder beperkt voor iemand die beweerde zijn ganse leven daar te hebben gewoond en gewerkt als chauffeur. Zo verklaarde u uw ganse leven in Kurram Agency te hebben gewoond (CGVS, p. 5). Gevraagd welke agencies dan rond Kurram Agency lagen, verklaarde u Momand Agency en Orakzai Agency (CGVS, p. 5). Momand Agency grenst echter niet aan Kurram Agency, en naast Orakzai Agency, grenzen ook nog Khyber Agency en North-Waziristan aan Kurram Agency. Daarnaast verklaarde u ook verkeerdelijk dat Kurram Agency onderdeel is van Khyber-Pakhtunkhwa, terwijl Kurram Agency eigenlijk tot FATA behoort. U leek echter niet op de hoogte te zijn van de term FATA en u verwees ernaar als zijnde "business of de bergen". Pas toen u gevraagd werd of Kurram Agency onderdeel was van de Tribal Areas leek u te weten waarover het ging. Verder verklaarde u ook dat u soms naar de grens met Afghanistan ging, maar u had dan weer geen idee aan welke Afghaanse provincies Kurram Agency grenst (CGVS, p. 9).

Ten derde bleek u ook niet bijzonder goed op de hoogte van enkele ingrijpende gebeurtenissen die zich in uw regio hadden voorgedaan. Zo werd u meermaals gevraagd incidenten op te sommen die zich hadden voorgedaan in de regio vlak voor uw vertrek (CGVS, p. 14 & 32). U verklaarde nogal vaag dat er veel ontploffingen en veel tragedies zijn, en kon naar niets anders verwijzen dan de dood van Irfani als het enige dat u zich zou herinneren (CGVS, p. 14 & 32), een eerder veelbesproken gebeurtenis in de regio. U bleek dan wel weer niet bijzonder goed op de hoogte te zijn van dit incident. Zo verklaarde u dat Irfani in Islamabad was omwille van een lokaal probleem en dat hij ginds was om het probleem op te lossen (CGVS, p. 15). In realiteit was Irfani eigenlijk in Islamabad omdat hij verbannen werd uit uw regio. Verder werd u ook gevraagd wanneer de laatste nationale verkiezingen hadden plaatsgevonden in Pakistan, en verklaarde u dat dat in 2013 was geweest, wanneer exact, wist u echter niet (CGVS, p. 15). Verder verklaarde u ook dat u tot kieskring 137 behoorde, terwijl het eigenlijk NA-37 was (CGVS, p. 15). Finaal verklaarde u ook dat er naast zoekopdrachten nooit militaire operaties waren geweest in Kurram Agency (CGVS, p. 15), terwijl die er wel waren geweest (zie blauwe map), waardoor net veel mensen op de vlucht sloegen. Dat u dit niet leek te herinneren is vreemd.

Tot slot bleek ook uw kennis omtrent de stammencultuur eerder gering. Zo verklaarde u zelf een Turi te zijn (CGVS, p. 9). Toen u dan gevraagd werd welke substammen de Turi-stam kent, verklaarde u Masto Khel, Hamza Khel, Alizai, Doperzai, Ghundi Khel én Bangash (CGVS, p. 9). U bevestigde dat Bangash een substam is van de Turi stam. Nochtans blijkt uit toegevoegde informatie dat de Bangash geen onderdeel zijn van de Turistam, maar net een andere grote hoofdstam vormen in de regio, die ook hun eigen substammen kent. Toen u hierop gewezen werd verklaarde u plots dat ook de Bangash een hoofdstam zijn (CGVS, p. 10), maar dat de sjiitische Bangash zich als Turi zien. Hoe dan ook, dat u eerder het omgekeerde zou verklaren, is opmerkelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Kurram Agency, FATA. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Kurram Agency kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat tot 8 mei 2015 in Kurram Agency heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in de jaren voordien in deze regio hebben voorgedaan.

De ongeloofwaardigheid van de door ingeroepen asielmotieven wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo wordt uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd door tegenstrijdigheden, vaagheden en incoherenties die werden vastgesteld doorheen uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) én het CGVS.

Ten eerste verklaarde u bij de DVZ dat de soennitische groepering u vroeg om hen te helpen in hun strijd. U verklaarde eveneens dat ook de sjiitische groepering u dwong om voor hen te werken (Verklaring CGVS, d.d. 3 februari 2016, Vraag 3.5). Vreemd genoeg verklaarde u ten aanzien van het CGVS eigenlijk enkel dat u gedwongen werd om de sjiitische organisatie Federation te helpen en sprak u met geen woord over een soennitische organisatie. U verklaarde zelfs dat u nooit door een andere organisatie werd benaderd (CGVS, p. 25-27). Toen u erop gewezen werd dat u tijdens het gesprek met de DVZ ook had verklaard dat u voor de soennitische groepering moest werken, verklaarde u dat u dat nooit had gezegd en dat het een misverstand moet zijn (CGVS, p. 27). Dat u dan het omgekeerde zou beweren ten aanzien van de DVZ is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnt uw geloofwaardigheid. Wat er ook van zij, uit toegevoegde informatie blijkt ook nog eens dat gedwongen rekrutering door verschillende milities in de regio niet aan de orde is, hetgeen uw geloofwaardigheid alleen maar verder ondermijnt. Dat u toch opnieuw het omgekeerde zou beweren (CGVS, p. 28), is opvallend.

Bovendien verklaarde u ook dat u de organisatie hielp van 2008 tot 2011 en dat er nadien eigenlijk niets speciaals meer gebeurde, tot in 2014 u een waarschuwing kreeg dat u op een dodenlijst zou staan van de Taliban (CGVS, p. 25-26). Niet alleen kon u de waarschuwing niet exacter plaatsen dan: de vijfde of de zesde maand van 2014", u had eerst verklaard dat men u telefonisch had gewaarschuwd (CGVS, p. 25), om later te verklaren dat men het in persoon was komen zeggen (CGVS, p. 26). Hierop gewezen, verklaarde u dat hij u belde en u was komen opzoeken (CGVS, p. 26). Wat er ook van zij, het is bijzonder ongeloofwaardig dat u na drie jaar niets meer te horen (CGVS, p. 26 & 31), plots uit het niets een bericht zou ontvangen dat uw leven in gevaar was, De vaststelling dat u bovendien na dergelijke dreiging nog zou besluiten een jaar te wachten alvorens het land te verlaten ondermijnt

de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees alleen maar verder. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat u de dreiging niet geloofde is dan ook weinig afdoend (CGVS, p. 26). Zo had u ook al verklaard dat in 2008 uw broer om het leven was gekomen bij een aanslag (CGVS, p. 28). Dat u dergelijke dreiging dan niet zou serieus nemen is weinig geloofwaardig. Over de dood van uw broer dient overigens nog het volgende te worden opgemerkt. Zo kon u de dood van uw broer niet beter plaatsen dan de zesde maand van 2008, de exacte dag waarop uw broer zou zijn overleden wist dan weer niet (CGVS, p. 29). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden dat u van dergelijke ingrijpende gebeurtenis voor uw familie, iets meer details zou kunnen vertellen. Hoe dan ook, u had verder geen enkel document bij die het overlijden van uw broer zou kunnen staven, noch had u zo'n documenten in Pakistan gehad (CGVS, p. 28-29). Dat u bovendien al die tijd, sinds de dood van uw broer in hetzelfde dorp zou blijven wonen, ondermijnt alleen maar verder de geloofwaardigheid van uw vrees.

Aansluitend werd u ook gevraagd of u alle incidenten had kunnen opgeven waarom u Pakistan had verlaten en bevestigde u (CGVS, p. 25-26). Nochtans had u bij de DVZ ook verklaard dat u telefonisch werd bedreigd (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Toen u bij het CGVS dan werd gepolst of u nooit telefoon had gekregen van andere mensen, meldde u plots dat u ook een anonieme telefoon had ontvangen (CGVS, p. 28-29). Erop gewezen dat u dat eerder niet had vermeld toen u gevraagd werd naar alle incidenten, merkte u vreemd genoeg dat u het vaak werd gevraagd het u plots te binnen schoot, omdat u er niet aan dacht (CGVS, p. 27-28). Dat u dergelijke incidenten niet zou herinneren is bijzonder opmerkelijk. Toen u dan ook nog eens werd gevraagd wat u nu vreest mocht u terugkeren naar Pakistan, verklaarde u ook plots nog eens uw eigen Federatie te vrezen en dat u zou gedood worden door hen (CGVS, p. 33). Erop gewezen dat u dit bij DVZ eveneens niet had vermeld verklaarde u dat men het niet in detail had gevraagd (CGVS, p. 33), hetgeen weinig afdoend is. Dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ is eigenlijk, gezien de ernst van de feiten, onbegrijpelijk.

Tot slot verklaarde u bij de DVZ ook dat u -om uw reis te kunnen regelen- uw wagen had verkocht (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Nochtans had u voor het CGVS verklaard dat u uw wagen had verkocht in 2010 en u nadien met de taxi had gereden voor iemand anders (CGVS, p. 24). U verklaarde bovendien dat u nadien met de tractor had gereden, alvorens u die ergens begin 2014 of eind 2013 zou verkopen (CGVS, p. 24). Erop gewezen dat u bij DVZ had verklaard dat u uw wagen voor uw vertrek had verkocht, verklaarde u dat u refereerde naar de tractor en dat u die had verkocht eind 2014 (CGVS, p. 28). Nochtans had u eerder begin 2014 of eind 2013 verklaard (zie supra). Dat u zelfs hierover afwijkende verklaringen zou afleggen is frappant.

Finaal moet ook worden opgemerkt dat u ten aanzien van de het CGVS een andere geboortedatum opgaf, dan de datum die u bij de DVZ had opgegeven. Zo had u toen verklaard op 1 januari 1983 te zijn geboren, terwijl u voor het CGVS verklaarde op 15 april 1984 te zijn geboren (CGVS, p. 3). Hierop gewezen verklaarde u dat het de fout van de vertaler was geweest, dat hij zelfs een fout had gemaakt bij uw naam en dat u had gevraagd de datum te corrigeren (CGVS, p. 3). Het klopt dat er een fout bij uw naam werd gemaakt, maar deze werd naderhand ook daadwerkelijk gecorrigeerd, iets wat bij uw geboortedatum niet het geval is (Verklaring DVZ, d.d. 3 februari 2016, p. 4). Dat u eigenlijk én de dag én de maand zou verkeerd opgeven is opnieuw hoogst opvallend.

De verklaringen die u voor al deze tegenstrijdigheden aflegt zijn niet afdoend. Daarnaast wijst het CGVS er bovendien ook op dat uw eerdere verklaringen bij DVZ werden afgenomen met behulp van een tolk die het Pashtu machtig is. Bovendien verklaarde u zich na afloop van het interview akkoord met deze verklaringen en gaf u aan tijdens het gehoor op het CGVS aan dat het gehoor bij DVZ goed was verlopen (CGVS, p. 2).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook nog op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet en pas in België asiel aanvraegt doet verder afbreuk aan de beweemde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging. Dat u uw werkelijke reden van vertrek niet opgeeft, doet verder vermoeden dat u niet recent uit de regio van Kurram Agency bent vertrokken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

*De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.*

*Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.*

*Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.*

*De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas werden allen hierboven reeds besproken en zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.*

*De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de rechtspleging

### 2.1. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.2. Ter zitting van 26 oktober 2016 wordt, met instemming van beide partijen, de zaak uitgesteld naar 9 november 2016, teneinde de verwerende partij toe te laten het tijdig ingediende administratief dossier te vervolledigen, zodat de inhoud overeenstemt met de inventaris en teneinde de verzoekende partij toe te laten het aangevulde administratief dossier in te kijken.

2.2.1. Ter zitting van 9 november 2016 vraagt de verzoekende partij om het niet tijdig ingediende administratief dossier uit de debatten te weren, gelet op artikel 39/59 van de vreemdelingenwet.

Het administratief dossier werd echter tijdig ingediend, met name op 29 augustus 2016.

Ter zitting van 26 oktober 2016 werd deze zaak uitgesteld teneinde de verwerende partij toe te laten dit reeds ingediende administratief dossier te vervolledigen en teneinde de verzoekende partij toe te laten dit aangevulde administratief dossier in te kijken.

Er wordt opgemerkt dat de zaak om deze redenen tegensprekelijk werd uitgesteld en dat de verzoekende partij hiertegen geen bezwaar uitte, zoals werd genoteerd in het PV van de zitting van 26 oktober 2016: *"Beide partijen zijn het eens en noteren dat er geen nieuwe oproeping terechtzitting komt."*

De verzoekende partij kan nu niet terugkomen op haar eerder gegeven instemming. Bovendien had zij de mogelijkheid om dit aangevuld administratief dossier te komen inkijken. Het verzoek van de verzoekende partij om het administratief dossier als niet ingediend te beschouwen wordt verworpen.

## 3. Over de gegrondheid van het beroep

### 3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 3 en 13 van het EVRM, artikel 1 van het Verdrag van Genève, artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen (hierna: de Kwalificatierichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst ten onrechte niet wordt geloofd.

Over het gebrek aan documenten die het recent verblijf in de regio staven, stelt verzoeker dat niet kan worden gevolgd dat hij omwille van de samenwerkingsplicht documenten moet voorleggen, maar eens deze voorgelegd zijn, worden ze niet aanvaard of wordt verweten dat ze een gesolliciteerd karakter vertonen. Het feit dat verzoekers familie deze documenten heeft doorgestuurd, bewijst dat ze nog steeds verblijven in Kurram Agency en dat er geen intern vluchtalternatief is. Dat de enveloppe uit Peshawar komt, wordt verklaard door het feit dat regelmatig brieven vanuit Paranishar worden gestuurd naar Peshawar en daar pas afgestempeld worden, niet door het feit dat zijn familie verhuisd zou zijn. De foto's zijn niet gedateerd. Om achteraf een datum toe te voegen aan digitale foto's kan men de datum kiezen, waardoor er ook geen zekerheid zou zijn omtrent de datum waarop ze werden genomen. Men kan verzoeker niets verwijten. Inzake zijn identiteitskaart benadrukt verzoeker dat hij ze niet moest laten vernieuwen omdat in Kurram Agency niemand elektriciteits- of waterfacturen betaalt, daarvoor had hij dus geen identiteitskaart nodig. De laatste verkiezingen waren in 2013 toen verzoekers identiteitskaart nog geldig was. Verzoekers jongere broer heeft een geldige identiteitskaart omdat het zijn allereerste is en dus nog geldig, zijn ouders hebben een geldige identiteitskaart omdat vanaf een bepaalde leeftijd men onbeperkt geldige identiteitskaarten krijgt.

Over de nikah-ceremonie wijst verzoeker erop dat er veel verwarring was tijdens het interview en dat de tolk aan de protection officer moest uitleggen wat de nikah precies inhoudt. Verzoeker meent dat er sprake is van een misverstand en legt uit dat hij zijn nikah in 2012 gedaan heeft met vijf getuigen en een imam, ze kregen een tijdelijk document, dit document werd erkend door de rechtbank in 2014 met dezelfde vijf getuigen. Verzoeker stelt dat zijn advocaat ook nota's heeft genomen tijdens het gehoor en dat de protection officer aangaf dat hij in de war was omtrent dit onderwerp.

Over verzoekers kennis van zijn regio van herkomst wijst verzoeker erop dat niet wordt getwijfeld aan zijn effectieve herkomst, maar enkel aan zijn recent verblijf daar. Verzoeker merkt op dat hij de term FATA niet kent, enkel de term Tribal Area. Hij is wel op de hoogte van de Afghaanse agency aan de grens met Pakistan. Verder kan hem als Pakistaan niet verweten worden dat hij Afghaanse agencies niet kent. Inzake de vraag over de Bangash stam stelt verzoeker dat hij de vraag niet goed begrepen had en dat hij weet dat de Bangash geen onderdeel is van Turi, hij verklaarde tijdens het gehoor immers dat Bangash een aparte stam is. Inzake recente incidenten in verzoekers regio van herkomst heeft verzoeker de dood van Irfani vermeld, de verkiezingen van 2013, de milities die actief zijn in zijn regio van herkomst en voor de rest werden hem geen vragen gesteld over zijn regio van herkomst. De bestreden beslissing vermeldt niet welke incidenten verzoeker dan wel zou vergeten zijn op te noemen. Verzoeker kan ook veel details geven over zijn volleybaltornooien. Daaruit blijkt dat hij minstens tot 2014 in Kurram Agency verbleef. Deze informatie is makkelijk te controleren maar werd aan de kant geschoven. De medewerkingsplicht geldt ook voor het CGVS.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de nood aan bescherming van verzoeker had moeten onderzoeken maar dat dit niet gebeurd is.

### 3.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden geen stukken gevoegd.

### 3.3. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt:

- uit het geheel van de door verzoeker afgelegde verklaringen blijkt dat hij niet heeft voldaan aan zijn plicht tot medewerking;
- verzoeker heeft niet de waarheid verteld over waar hij voor zijn komst naar België verbleven heeft: er kan geen geloof worden gehecht aan zijn ononderbroken verblijf in Mamozai, Kirman, Kurram Agency in Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van verzoekers vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van de eerdere en meest recente verblijfplaatsen is van essentieel belang voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming: als een asielzoeker

geen zicht biedt op de reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven die zich daar zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Verzoeker heeft zijn geboorteregio reeds langer verlaten dan hij beweert:

1. verzoeker legde geen enkel document voor dat hij recent zelf zou verkregen hebben dat zijn verblijf in de regio de voorbije jaren zou kunnen staven (zijn identiteitskaart is verstreken, uit informatie blijkt dat zo goed als alle Pakistanen een identiteitskaart hebben en dat deze vereist is voor allerlei zaken). Dat hij naliel zijn identiteitskaart te vernieuwen, doet vermoeden dat hij zich op het ogenblik van het verlopen ervan niet meer in zijn regio bevond. Ook de andere door verzoeker voorgelegde documenten sterken dit vermoeden. Ook de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd, wijst hierop, deze werd verstuurd vanuit Peshawar, wat erop wijst dat zijn familie de regio heeft verlaten;

2. verzoekers kennis over de regio is eerder beperkt voor iemand die beweerde heel zijn leven daar te hebben gewoond en gewerkt als chauffeur;

3. verzoeker bleek niet bijzonder op de hoogte van een aantal ingrijpende gebeurtenissen in de regio, er werd hem gevraagd om incidenten op te sommen die zich er hadden voorgedaan vlak voor zijn vertrek, hij kan enkel verwijzen naar de dood van Irfani, wat een veelbesproken gebeurtenis is in zijn regio maar waarvan verzoeker niet bijzonder goed op de hoogte is. Verzoeker wist dat de laatste verkiezingen in 2013 waren maar wist niet precies wanneer. Verzoeker verklaarde dat er, naast zoekopdrachten, nooit militaire operaties waren geweest in Kurram Agency, terwijl die er wel zijn geweest waardoor veel mensen op de vlucht sloegen. Het is vreemd dat verzoeker zich dit niet herinnert;

4. verzoekers kennis omtrent de stammencultuur is eerder gering: hij verklaarde een Turi te zijn, hij vermeldde Bangash als een van de substammen van de Turi-stam. Uit bijgevoegde informatie blijkt dat Bangash geen onderdeel is van de Turi-stam, maar een andere grote hoofdstam is in de regio. Daarmee geconfronteerd verklaarde verzoeker dat de sjiitische Bangash zich als Turi zien, dit is opmerkelijk. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Kurram Agency kan er geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker dat er onlosmakelijk mee verbonden is;

- de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven blijkt uit een aantal tegenstrijdigheden die werden vastgesteld doorheen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS: bij de DVZ verklaarde hij dat de soennitische groepering hem vroeg te helpen met hun strijd, bij het CGVS verklaarde hij dat de sjiitische groepering hem vroeg te helpen, hiermee geconfronteerd verklaarde verzoeker dat het enkel de sjiitische groepering was en dat het een misverstand moest zijn. Wat er ook van zij, uit informatie blijkt dat gedwongen rekrutering door verschillende milities in die regio niet aan de orde is. Verzoeker verklaarde dat hij de organisatie hielp van 2008 tot 2011 en dat er daarna niets speciaals gebeurde, tot in 2014 hij een waarschuwing kreeg dat hij op de dodenlijst zou staan van de Taliban. Deze waarschuwing kon hij niet exact plaatsen (vijfde of zesde maand) en gebeurde telefonisch of in persoon, het is bijzonder ongeloofwaardig dat verzoeker, na drie jaar niets meer te horen, plots uit het niets een bericht zou ontvangen dat zijn leven in gevaar is. Dat verzoeker dan zelfs nog een jaar wachtte om het land te verlaten ondermijnt de geloofwaardigheid verder. Verzoekers verklaringen over de dood van zijn broer is weinig gedetailleerd (datum) en niet gedocumenteerd en het is vreemd dat verzoeker dan nog al die tijd in het dorp is blijven wonen. Bij het CGVS liet verzoeker oorspronkelijk het dreigtelefoontje onvermeld, ernaar gevraagd herinnerde hij het zich wel maar hij zei dat hij er daarvoor niet aan dacht. Dit is bijzonder opmerkelijk. Bij de DVZ vermeldde verzoeker niet dat hij zijn eigen federatie vreesde bij een terugkeer naar Pakistan, bij het CGVS wel. Ook verzoekers verklaringen over de verkoop van zijn auto en/of tractor en het moment waarop dit gebeurde zijn afwijkend. Verzoeker gaf ook een andere geboortedatum op bij het CGVS dan bij de DVZ, de verklaringen die hij geeft voor de tegenstrijdigheden zijn niet afdoende;

- verzoeker heeft geen asiel aangevraagd in de Europese landen waarlangs hij reisde naar België, van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming kan nochtans verwacht worden dat hij asiel aanvraagt zodra hij er de kans toe heeft. Dat hij dit naliel en pas in België asiel aanvraagt, doet afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en de ingeroepen vrees voor vervolging. Dat verzoeker de werkelijke reden van vertrek niet opgeeft, doet verder vermoeden dat hij niet recent uit de regio van Kurram Agency is vertrokken.

3.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de

bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.3. In de bestreden beslissing wordt benadrukt dat verzoeker niet de waarheid vertelt over waar hij voor zijn komst naar België verbleven heeft en dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde ononderbroken verblijf in Mamozai, Kirman, Kurram Agency in Pakistan. Vervolgens wordt erop gewezen dat zijn asielrelaas fundamenteel ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden, vaagheden en incoherenties tussen zijn verklaringen: verzoekers relaas dat hij gedwongen werd om voor een sjjiitische groepering te werken en dat hij bij terugkeer naar Pakistan voor zijn leven vreest omdat deze groepering hem zal straffen omdat hij gevlucht is en ook omdat hij op de dodenlijst zou staan van de Taliban omdat hij deze sjjiitische groepering geholpen had, is ongeloofwaardig om verschillende redenen. Uit informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat gedwongen rekrutering door milities in de regio niet aan de orde is. Bovendien heeft verzoeker nadat hij voor de groepering gewerkt had, drie jaar geen problemen gehad en ontving hij dan plots uit het niets een bericht dat zijn leven in gevaar zou zijn.

Er wordt opgemerkt dat verzoeker de motieven die betrekking hebben op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas volledig ongemoeid laat. Hij uit enkel kritiek op de motieven die betrekking hebben op het feit dat hij niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit Kurram Agency.

3.3.4. Uit de stukken van het administratief dossier (gehoor DVZ, gehoorverslag CGVS) blijkt dat de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, steunen op de verklaringen van verzoeker en deugdelijk en pertinent zijn. Ze steunen ook op de informatie die zich in het administratief dossier bevindt. In de COI Case "PAK2015-018w" van 6 november 2015 wordt vermeld dat de voorbije acht jaar in Kurram Agency en andere agencies binnen FATA geen gevallen gerapporteerd werden van rekruteringspogingen door sjjiitische organisaties. Alle sjjiitische jonge mannen die deelnemen aan gevechten tegen soennieten zijn vrijwilligers (landeninformatie CGVS, stuk 5). Verzoeker maakt hierdoor absoluut niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Pakistan zou moeten vrezen voor zijn leven omdat de organisatie die hij geholpen heeft, hem zou straffen wegens zijn vlucht.

Ook maakt verzoeker die verklaarde de organisatie te hebben geholpen van 2008 tot 2011 en dat er daarna niets speciaals gebeurde, niet aannemelijk dat hij plots in 2014 van een bevriende familie te horen kreeg dat hij op de dodenlijst zou staan van de Taliban. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker toen nog een jaar wachtte alvorens hij het land zou verlaten. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de niet betwiste motieven in dit verband:

*"Zo wordt uw asielrelaas fundamenteel ondermijnd door tegenstrijdigheden, vaagheden en incoherenties die werden vastgesteld doorheen uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) én het CGVS.*

*Ten eerste verklaarde u bij de DVZ dat de soennitische groepering u vroeg om hen te helpen in hun strijd. U verklaarde eveneens dat ook de sjjiitische groepering u dwong om voor hen te werken (Verklaring CGVS, d.d. 3 februari 2016, Vraag 3.5). Vreemd genoeg verklaarde u ten aanzien van het CGVS eigenlijk enkel dat u gedwongen werd om de sjjiitische organisatie Federation te helpen en sprak u met geen woord over een soennitische organisatie. U verklaarde zelfs dat u nooit door een andere organisatie werd benaderd (CGVS, p. 25-27). Toen u erop gewezen werd dat u tijdens het gesprek met de DVZ ook had verklaard dat u voor de soennitische groepering moest werken, verklaarde u dat u dat nooit had gezegd en dat het een misverstand moet zijn (CGVS, p. 27). Dat u dan het omgekeerde zou beweren ten aanzien van de DVZ is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnt uw geloofwaardigheid. Wat er ook van zij, uit toegevoegde informatie blijkt ook nog eens dat gedwongen rekrutering door verschillende milities in de regio niet aan de orde is, hetgeen uw geloofwaardigheid alleen maar verder ondermijnt. Dat u toch opnieuw het omgekeerde zou beweren (CGVS, p. 28), is opvallend.*

*Bovendien verklaarde u ook dat u de organisatie hielp van 2008 tot 2011 en dat er nadien eigenlijk niets speciaals meer gebeurde, tot in 2014 u een waarschuwing kreeg dat u op een dodenlijst zou staan van de Taliban (CGVS, p. 25-26). Niet alleen kon u de waarschuwing niet exacter plaatsen dan: de vijfde of de zesde maand van 2014", u had eerst verklaard dat men u telefonisch had gewaarschuwd (CGVS, p. 25), om later te verklaren dat men het in persoon was komen zeggen (CGVS, p. 26). Hierop gewezen, verklaarde u dat hij u belde en u was komen opzoeken (CGVS, p. 26). Wat er ook van zij, het is*

*bijzonder ongeloofwaardig dat u na drie jaar niets meer te horen (CGVS, p. 26 & 31), plots uit het niets een bericht zou ontvangen dat uw leven in gevaar was, De vaststelling dat u bovendien na dergelijke dreiging nog zou besluiten een jaar te wachten alvorens het land te verlaten ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees alleen maar verder. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat u de dreiging niet geloofde is dan ook weinig afdoend (CGVS, p. 26). Zo had u ook al verklaard dat in 2008 uw broer om het leven was gekomen bij een aanslag (CGVS, p. 28). Dat u dergelijke dreiging dan niet zou serieus nemen is weinig geloofwaardig. Over de dood van uw broer dient overigens nog het volgende te worden opgemerkt. Zo kon u de dood van uw broer niet beter plaatsen dan de zesde maand van 2008, de exacte dag waarop uw broer zou zijn overleden wist dan weer niet (CGVS, p. 29). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden dat u van dergelijke ingrijpende gebeurtenis voor uw familie, iets meer details zou kunnen vertellen. Hoe dan ook, u had verder geen enkel document bij die het overlijden van uw broer zou kunnen staven, noch had u zo'n documenten in Pakistan gehad (CGVS, p. 28-29). Dat u bovendien al die tijd, sinds de dood van uw broer in hetzelfde dorp zou blijven wonen, ondermijnt alleen maar verder de geloofwaardigheid van uw vrees.*

*Aansluitend werd u ook gevraagd of u alle incidenten had kunnen opgeven waarom u Pakistan had verlaten en bevestigde u (CGVS, p. 25-26). Nochtans had u bij de DVZ ook verklaard dat u telefonisch werd bedreigd (Verklaring CGVS, Vraag 3.5). Toen u bij het CGVS dan werd gepolst of u nooit telefoon had gekregen van andere mensen, meldde u plots dat u ook een anonieme telefoon had ontvangen (CGVS, p. 28-29). Erop gewezen dat u dat eerder niet had vermeld toen u gevraagd werd naar alle incidenten, merkte u vreemd genoeg dat u het vaak werd gevraagd het u plots te binnen schoot, omdat u er niet aan dacht (CGVS, p. 27-28). Dat u dergelijke incidenten niet zou herinneren is bijzonder opmerkelijk. Toen u dan ook nog eens werd gevraagd wat u nu vreest mocht u terugkeren naar Pakistan, verklaarde u ook plots nog eens uw eigen Federatie te vrezen en dat u zou gedood worden door hen (CGVS, p. 33). Erop gewezen dat u dit bij DVZ eveneens niet had vermeld verklaarde u dat men het niet in detail had gevraagd (CGVS, p. 33), hetgeen weinig afdoend is. Dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ is eigenlijk, gezien de ernst van de feiten, onbegrijpelijk."*

3.3.5. Zoals reeds gesteld betwist verzoeker enkel de motieven die betrekking hebben op het feit dat niet geloofd wordt dat verzoeker recent verbleven heeft in Mamozai, Kirman, Kurram Agency in Pakistan.

De Raad wijst er in dit verband op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die/dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn verblijfplaats voor zijn komst naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust.

Verzoeker draagt zelf de verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker

bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk heeft, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

Verzoeker betwist dit gegeven in het verzoekschrift. Inzake de documenten zegt hij dat het gebeurt dat de enveloppe eerst vanuit Parishanar naar het postkantoor in Peshawar wordt gestuurd en daar pas gestempeld wordt. De digitale foto's van verzoeker vermeldde geen datum, hij kan moeilijk achteraf een datum toevoegen, dat zou hem verweten worden. Een verlopen identiteitskaart volstond voor verzoeker.

Het is opmerkelijk dat verzoeker inzake zijn identiteitskaart in zijn verzoekschrift en ter zitting verschillende redenen opgeeft waarom hij deze niet nodig had voor het betalen van de elektriciteitsrekeningen. In zijn verzoekschrift stelt hij op p. 5 dat in de Kurram Agency "*niemand elektriciteits- of waterfacturen*" betaalt. Ter zitting werd gesteld dat verzoeker nog bij zijn familie woonde en daarom niet zelf over een identiteitsdocument moest beschikken om deze rekeningen te betalen. Wat er ook van aan is, feit is dat verzoeker niet ontkent dat zijn voorgelegde identiteitskaart is verstrekt terwijl hij er wel geldige kan voorleggen van zijn vader en broer (broer die, in navolging van de redenering van verzoeker, dan ook geen elektriciteitsrekeningen zou moeten betalen omdat hij bij zijn vader woonde). Ook wordt in de bestreden beslissing vermeld dat het kantoor in Parachinar waar identiteitskaarten konden worden verlengd, gewoon open was in de periode waarin verzoeker verklaarde daar te verblijven. Dit doet inderdaad vermoeden dat verzoeker zich op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn identiteitskaart niet meer in de regio bevond.

Inzake zijn verlovings stelt verzoeker dat de protection officer niet begreep wat de nikah-ceremonie inhield en dat er daardoor verwarring was tijdens het gehoor. Feit is dat de nikah-ceremonie in de bestreden beslissing wordt vermeld om aan te duiden dat ook het document over de nikah-ceremonie doet vermoeden dat verzoeker zich in 2013-2014 niet meer in de regio bevond: dit document werd samen met de andere documenten vanuit Pakistan opgestuurd door zijn broer op 10 december 2015, op een ogenblik dat verzoeker zich al in België bevond, en vermeldt dat deze nikah werd voorgelezen op 12 mei 2014 in aanwezigheid van getuigen. Het document zelf vermeldt als datum of werd afgeleverd op 8 oktober 2015. Verzoekers verklaring tijdens het gehoor bij het CGVS (p. 21) dat dit document werd verkregen door de oudsten van het dorp en door verzoekers broer, nadat verzoeker reeds naar België vertrokken was, wijst inderdaad op het gesolliciteerd karakter van dit document en tast de authenticiteit ervan aan.

Inzake verzoekers regio van herkomst, wordt opgemerkt dat niet betwist wordt dat verzoeker afkomstig is uit Kurram Agency, maar wel dat hij daar verbleven heeft tot aan zijn vertrek uit Pakistan. Het is bijgevolg logisch dat verzoeker bepaalde zaken over deze regio wel weet.

Inzake de stammen steunen de motieven van de bestreden beslissing op de verklaringen van verzoeker zoals die blijken uit het administratief dossier: uit verzoekers verklaringen op p. 4 en p. 9 van het gehoorverslag bij het CGVS blijkt dat verzoeker goed wist dat Masto Khel een substam is van de grote stam Turi en dat wanneer hij over Masto Khel sprak, dit steeds een substam betrof. Op p. 9 wordt hem dan gevraagd om de substammen van zijn stam (Turi) te geven. Hij zegt dat het er vijf of zes zijn en somt ze dan op, waarbij hij ondermeer de reeds vermelde substam Masto Khel vermeldt maar ook Bangash, hij bevestigt dit daarna nog eens ("*Bangash is een substam van Turi? Ja, dit zijn allemaal subtribes van Turi.*"). Op p. 10 van het gehoorverslag geeft hij dan verder uitleg over de bangash, dat het ook een grote stam is maar een aparte stam, een mix van shia en sunni en dat de shia hiervan zich ook Turi noemen. Deze uiteenlopende verklaringen van verzoeker bevestigen de vaststelling dat verzoekers kennis over de stammencultuur eerder gering is.

Inzake de recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst stelt verzoeker dat hij het een en ander wel kon vertellen. Verzoeker kon inderdaad de moord op Irfani vermelden, maar beperkte zich voor het overige tot het vermelden van ontploffingen, tragedies en kleine incidenten, zonder deze te concretiseren. Ook over de militaire operaties in Kurram Agency, die er wel degelijk geweest zijn, verklaarde hij dat die er niet waren geweest, behalve zoekopdrachten. In de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (COI Focus Pakistan Actuele situatie Kurram Agency, 21 september 2015), blijkt dat als gevolg van deze militaire operaties in 2011 en 2012 veel mensen op de vlucht sloegen, wat ook vermeld wordt in de bestreden beslissing, en konden terugkeren in 2013. Het is dus inderdaad weinig aannemelijk dat verzoeker, mocht hij daar op dat ogenblik geweest zijn, zich dit niet zou herinneren.

Verzoeker zegt dat er geen opzoeken gedaan werden over zijn volleybaltoernooi in 2014. Uit het gehoorverslag (gehoor CGVS, p. 9) blijkt dat verzoeker, nadat hij daarom gevraagd werd, vermeldde dat er foto's zijn van het toernooi maar dat hij ze niet bij heeft maar er wel een paar moet kunnen vinden. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat verzoeker dit gedaan heeft, ook tijdens de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft hij dit niet gedaan. Op p. 32 van het gehoorverslag staat te lezen dat er geen website is van zijn team of van het toernooi en dat hij niet zeker is dat de kranten erover schreven. Bijgevolg zijn dit beweringen die geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing, die stellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt voor zijn vertrek naar België verbleven te hebben in Kurram Agency en waarvoor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich op verschillende andere elementen uit het gehoor baseert, waarvan verzoeker niet slaagt om ze te ontkrachten.

Bijgevolg zijn de motieven over de ongeloofwaardigheid van verzoekers ononderbroken verblijf, tot aan zijn vertrek naar België, deugdelijk en pertinent en steunen ze op de stukken van het administratief dossier.

3.3.6. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 28 april 2016 de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten, dit met de hulp van een tolk Pashtu en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.8. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.3.9. Het CGVS vermeldt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet: *"Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."*

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vervolgt: *"Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Pakistanen binnen Pakistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Pakistan is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook*

*niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Pakistaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen binnen en/of buiten Pakistan, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Pakistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen.*

*Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekspllicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen."*

Verzoeker voert aan dat moet geconcludeerd worden dat hij wel degelijk recent verbleven heeft in Kurram Agency. Tevens voert hij aan dat er niet getwijfeld wordt aan de herkomst van verzoeker uit Kurram Agency en aan zijn verblijf tot tenminste 2011, zodat de subsidiaire bescherming wel had moeten worden onderzocht.

De argumenten die verzoeker aanhaalt om te weerleggen dat hij niet recent afkomstig is uit Kurram Agency, werden reeds besproken onder punt 3.3.5. van dit arrest en kunnen niet worden aangenomen.

Er wordt vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen, zoals die blijken uit het administratief dossier en zoals op uitgebreide wijze geciteerd en besproken in de bestreden beslissing, blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit Kurram Agency in Pakistan.

Bijgevolg volgt de Raad de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat een asielzoeker teneinde subsidiaire bescherming te verkrijgen op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar zijn herkomst uit de Kurram Agency in Pakistan.

Aan verzoekers herkomst uit de Kurram Agency wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij daar recent uit afkomstig is, noch uit een gebied in Pakistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

3.3.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker voert evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.3.11. Artikel 13 van het EVRM waarborgt het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel. Verzoeker toont niet aan op welke wijze artikel 13 van het EVRM zou geschonden zijn, nu hem de mogelijkheid geboden werd de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.3.12. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.3.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

3.3.4. Waar verzoeker *in fine* vraagt om de bestreden beslissing minstens te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET